

Regeringen-Jordbruksdepartementet

Småviltjakten på statens mark inom fjällområdet

Småviltjakten inom fjällområdena i Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län är i jämförelse med motsvarande områden i Finland och Norge synnerligen underutnyttjad.

För befolkningen inom de ifrågavarande områdena av landet, och då inte minst för den verkliga glesbygdsbefolkningen, har jakten en utomordentligt stor betydelse. Tillgång till goda jaktmöjligheter torde även ha betydelse för lokalisering av företag - motsvarande - till regionen. Vidare innebär tillgång till jakt en förlängning av turistsäsongen, av betydelse inte bara för hotellen utan även för övrig befolkning inom området - ökad handel, guidning av jaktturister m m.

Det skall också framhållas att flera statliga utredningar visat på jaktens betydelse som rekreationskälla för breda befolkningsskikt och att riksdagen uttalat angelägenheten av att jakttillfällen skapas för marklösa jägare.

Vid sammanträde 89-11-13 i Luleå med representanter för Svenska jägareförbundet och Lantbrukarnas riksförbund tillsattes en arbetsgrupp med uppgift att ta fram ett bakgrundsmaterial avseende småviltjakten inom de ifrågavarande delarna av landet. Arbetsgruppen skulle vidare utarbeta ett förslag till ny policy och organisation för småviltjakten. Den föreslagna inriktningen skulle på ett bättre sätt än i nuläget möjliggöra ett tillvaratagande av de utomordentligt stora jaktliga potential som de aktuella områdena håller. Arbetsgruppens förslag framgår av bilaga 3.

Svenska jägareförbundet och Lantbrukarnas riksförbund hemställer härmed att det föreliggande förslaget till ny policy och organisation för småviltjakten på statens mark inom fjällområdena snarast genomförs.

Stockholm den 19 december 1989
SVENSKA JÄGAREFÖRBUNDET

LANTBRUKARNAS RIKSFÖRBUND

J. O. Pettersson

Bo Dockefjeld

Bo Thelander

Bilageförteckning:

Småviltjakt på norra halvklottet	Bilaga 1.
Småviltjakten på statens mark inom rensköttselområdet i Sverige	Bilaga 2.
Förslag till ny policy och organisation för småviltjakten på statens mark inom rensköttselområdet	Bilaga 3.

Bilaga 1SMÅVILTJAKT PÅ NORRA HALVKLOTET

Innehåll

- * Inledning
- * Norge
- * Finland
- * Svalbard
- * Island
- * Grönland
- * Sovjetunionen
- * Ontario/Kanada
- * Alaska/USA
- * Sammanfattning

Inledning

För att få en bättre överblick av hur olika stater runt norra halvklotet har tillgodosett framför allt den bofasta befolkningens behov av småviltjakt, har arbetsgruppen tagit fram denna sammanställning. Redovisningen gäller huvudsakligen stater med i Sverige likartade förhållanden i fråga om geografisk belägenhet, klimat och vildnadsförhållanden.

Norge

Varje norsk medborgare och utländsk medborgare som under det senaste året varit bosatt i Norge har rätt till jakt på statens mark. För att få utöva denna jakträtt krävs "statligt jaktkort" - kostnad "jaktåret" 1989/90 170 Nkr - samt ett jaktkort för den kommun eller det län där man avser att jaga.

Hösten 1989 gällde följande priser för sådana jaktkort inom Finnmarks fylke (län):

Jaktkort_för_en_kommun

Årskort för boende inom kommunen:	70 Nkr
" " " utom " :	200 Nkr

Jaktkort_för_hela_Finnmarks_fylke

Tre-dagars kort	100 Nkr
Veckokort	175 Nkr
Årskort	275 Nkr

Enligt de norska myndigheterna har man inga konflikter mellan småviltjakten och renskötseln. Man anser sig inte heller ha några konflikter mellan de bofasta och de tillresande jägarna. Slutligen anser man att de norska småviltstammarna totalt sett skulle tåla ett hårdare jakttryck, d v s en större avskjutning.

Finland

Inom renskötselområdet i Finland, d v s Lapplands län och delar av Uleåborgs län har samtliga bofasta utan kostnad rätt till småviltjakt på statens marker inom den egna kommunen. Boende i andra delar av Finland beviljas efter ansökan rätt till småviltjakt på statens marker inom renskötselområdet. Under åren 1981-86 har det årligen beviljats mellan 19.700 och 27.000 småviltjakttillstånd inom det finska renskötselområdet. Detta innebär i medeltal att varje jägare "disponerar" 390 ha.

Enligt uppgift har inga negativa effekter orsakats rennärningen på grund av jakten.